Jacobus <de Voragine> : Legenda sanctorum seu Lombardica historia Jacobus de Voragine
1488 Seite 232

ipso igne ardentior nec pericula timuit:
nec irrisiõis erubuit. Hoc vero maiori
admiratiõe dignū ē ꝙ cum tā audax eēt
ac velut ad pugnā sp accinctus. ꝛ ignem
quēdā belli aspirās rursus placabilē atꝫ
flexibilē se p̄bebat. Nā seuiēti vl' potius
feruēti p̄ceperūt: vt iret tharsum non re-
cusauit: dixerunt ꝑ murū eū oportere de-
poni ꝛ passus ē. Huius rei grā ita facie-
bat. vt p̄dicatiõi diutius īsisteret. ꝛ mul
tis hinc credētibus iret ad xp̄m. Metu
ebat ꝓfecto. nec forte paup hinc atqꝫ in-
ops salutis multorꝝ abscederet. Ceterūꝫ
cūqꝫ hi q̇ sub vno pugnāt magr̄o. vide-
rint infixa vulnera. fluentē sanguinem
ꝛ nec sic hostibus aliqn̄ cedentē. sꝫ stantē
fortē. hastasqꝫ vibrantē. ꝛ crebris ictib⁹
aduersarios corruere facientēꝫ nec oīno
dolori ꝯcentē. maiori absit dubio tanta
duci alacritate subdūt. Hoc ita factū ē
in paulo ꝛc̄. vidētes enī illum ligatū ca
thenis. ꝛ nihilominus ī carcere p̄dicātē
vidētes etiā vulneratū ꝛ tñ verberantes
ipsos sermonē capiētes: maiorē ꝓfecto fi
duciā colligebāt. idqꝫ significans ait ita
vt plures e fratribus ꝯfidētes ī vinculis
meis abundant̄ auderent sine timore v̄
bū dei loq̇. Tūc certiorē alacritatē ꝛ ipē
capiebat. ac vehemētius ī aduersarios fe
rebat̄. sicut enī ignis ī diuersas plurimū
materias incidēs auget̄. magis incremē
ta fortit̄. sic etiā lingua pauli q̇buscūqꝫ
fuisset admota ad se eos cōtinue transfe
rebat. Impugnatores quoqꝫ in eius pa-
bulū spūale efficiebat̄. q꞉ ꝑ ipsos euāge-
lij flāma magis crescebat. hec criso.

Septem fratres
fuerūt filij beate felicitat̄. quorꝝ
noīa sūt. ianuarius. felix. philippus. sil-
uanus. alexander. vitalis et marcialis.
Hos oēs cū m̄re iussu impatoris anto-
nij. publius prefectus ad se vocari fecit.
Suasitqꝫ matri vt sui ꝛ filiorꝝ suorꝝ mi
sereri deberet. q̄ ait. Neqꝫ blandicijs tu
is potero allici: nec terroribus frāgi. Se
cura enī sum de spūsancto quē habeo: ꝙ
te superabo viua ꝛ melius vincā occisa.
Et ꝯuersa ad filios ait. Videte filij ī ce-
lum. ꝛ sursum aspicite charissimi: q꞉ ibi-
dem xp̄c nos expectat. fortit̄ ꝓ xp̄o pu-
gnate ꝛ fideles vos in xp̄i amore exhibe
te. ꝙ p̄fectus audiens eā alapis cedi ius-
sit. Cū ergo mater ꝛ filij in fide constan
tissimi ꝑmanerent. oēs matre vidente et
confortāte. diuersis sunt supplicijs per-
empti. Hāc beatā felicitatē vocat greg⁹
plusqꝫ matrē: q꞉ septies passa ē in septem
filijs ꝛ octauo in corpe suo. Idē gregor.
in omel'. beata felicitas q̄ credēdo exti-
tit āncilla xp̄i p̄dicādo facta ē martir xp̄i.
Septē quippe filios sic post se relinq̄re
timuit viuos in carne. sicut carnales pa
rentes solent metuere ne mortuos ꝑmit
tant. parturiuit spū quos carne pepera̅t
vt predicando pareret deo quos carne
peperat mundo. Filios suos quos carnē
suam esse nouerat sine dolore non pote-
rat morientes videre sed erat vis amoris
interior que dolorēꝫ vicerat carnis. Re-
cte ergo hanc feminā vl' matrē dixerim
que totiens in filijs est ꝛ tam desiderāter
extincta. Dum enī multipliciter martiri
um obtinuit. ipa quoqꝫ martirij palmā
vicit. quia ꝛ amore xp̄i sola mors sua ei
minime suffecit. Passi sunt circa annūꝫ
domini centesimūnonū.

Theodora nobi
lis mulier ꝛ speciosa apͦd alexan
driam tempore zenonis imperatoris. vi
rum habebat diuitem. ac timentem deū
Dyabolus autem theodore inuidēs san
ctitati. virum quendam diuitem in illi-
us concupiscentiam incitauit. Qui eam
crebris nūcijs ꝛ muneribus molestabat
vt assensum sibi preberet. Sed illa nun
cios respuebat ꝛ munera contemnebat.
Intantū autē eum molestabat. ꝙ ipām
quietem habere non permitteret. ꝛ pene
deficere videretur. Tandem quandam
magam ad eam misit. que eam vt viri il
lius misereretur. sibiqꝫ consentiret pluri
mum hortabatur. Que cū diceret se co-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-286/0232
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG